

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	" 6—
četrt leta	" 3—
na mesec	" 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. (v pritličju leve), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pecamozna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vnosilne naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četrt leta	" 4-50
na mesec	" 1-60
Za inozemstvo celo leto	" 28—

Upravišтво: Knafljeva ulica 5. (spodaj, dvorišče leve), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Nadaljevanje češko - nemških sprav-
nih pogajanj na Dunaju.

Praga, 5. decembra. Kakor poročajo češki listi, je bil v zadnji seji enotnega češkega kluba glede nadaljevanja češko - nemških sprav-
nih pogajanj sprejet predlog, da se naj pogajanja prične, toda za Čehe neobvezno. Predlog poslanca Choca, naj se seja v svrhu sklepanja o tej stvari preloži, je bil odklonjen.

Olomuc, 5. decembra. Kakor poročajo glasilo poslance Hrubana »Našinec«, je bil načelnik enotnega češkega kluba bivši minister dr. Fiedler določen za prvega contragovornika v proračunski debati in kot tak tudi vpisan. Dr. Fiedler pa bo nastopil kot govornik še-le potem, ko pade odločitev v enotnem češkem klubu o tem, ali naj se češko - nemška spravna pogajanja na Dunaju nadaljujejo ali ne. Upa se, da se doseže sporazumljenje in da ne nastane nikakršna disharmonija.

Veleizdajniške obravnave.

Dunaj, 5. decembra. Danes se prične obravnava proti Colpiju, Danteju in tovarišem radi vohunstva v Avstriji na korist Italije, radi razvaljenja veličanstva, radi skrivanja razstrelilnega orožja in radi razpečavanja veleizdajniških spisov. Obravnava bo trajala v celem 5 dni.

Belgrad, 5. decembra. Obravnava proti žurnalistu Vašiću se bo skoraj gotovo pričela 12. t. m. in bo tajna. K razpravi bodo pripuščeni samo oni časnikarji, ki so se že dosedaj javili srbskemu zunanjemu ministstvu. Vzrok tajnosti razprave je diplomatski, ker Srbija ne mara, da bi se pred celim svetom obravnavale stvari, ki bodo osmešile ne samo postopanje avstrijskega poslanika v Belgradu grofa Forgacha, ampak vso avstrijsko zunanjo politiko.

Izgrede v Tridentu.

Trident, 5. decembra. V pozni noči je izvršilo več opitih ljudi v restavraciji Rebecino jako velike izgrede. Nekateri od njih so se spravili nad nek plakat, ki je visel v restavraciji in na katerem je bila tudi podobna našega cesarja, ter so plakat popolnoma raztrgali. Pri tem so strahovito razgrajali. Poklicana je bila policija, vendar so razgrajali zapustili prej lokal, predno je došla policija tja. Drugi dan je policija pozvedovala po izgredek in dosedaj 5 od njih aretirala.

Volitve na Angleškem.

London, 5. decembra. Kolikor je dosedaj znanih rezultatov o volitvah, so konservativne stranke doživele velik poraz. Do 2. ure 30 minut ponoči je bilo izvoljenih 51 liberalcev, 62 unionistov in 5 remontistov. Liberalci so pridobili 4, unionisti 7 mandatov.

London, 5. decembra. Unionisti iz sedanje volilne borbe niso izšli tako zmagovito, kakor se je pričakovalo. Vendar je toliko kot gotovo, da bo

sedanji vladi slaba predla in da bo morala odstopiti. V splošnem je izid volitev precej podoben izidu volitev v januarju.

Srbski trgovinski minister Prodano-
vić o položaju na Srbskem.

Belgrad, 5. decembra. V razgovoru z nekim članom uredništva »Politike« se je izjavil mladoradikalec trgovinski minister Prodano-
vić, da med člani kabineta Pasić ne obstojajo nikake difference. Glede revizije poslovnika skupščine so se pojavili pri mladoradikalcih nekateri pomisleki, vendar se sme pričakovati, da bode to nesporazumljenje ugodno rešeno. Ravno tako bodo mladoradikalci zavzeli svoje stališče napram novi noveli k tiskovnemu zakonu.

Ruski car pride v Sofijo.

Belgrad, 5. decembra. »Tribuna« poroča iz Sofije: V bolgarskih dvornih krogih se za trdno zagotavlja, da obišče ruski car Nikolaj v sredi prihodnjega leta Sofijo in da ostane tam par dni. V bolgarskih diplomatskih krogih so radi tega obiska zelo vzradoščeni in mu pripisujejo veliko politično važnost. Ruski car Nikolaj bo potoval po Črnem morju in ga bo spremljal na morju močan oddelek vojnega brodogoja. Po obisku se vrne car Nikolaj iz Sofije naravnost na Rusko.

Spopadi med turškimi orožniki in bolgarskimi četaši.

Solun, 5. decembra. Med turškimi orožniki in neko bolgarsko četo, ki je pri Žurajbali prišla na turško ozemlje, je prišlo do spopada. Pri tem so bili ubiti 3 Bolgari in en žandar.

Atentat pri Kumanovu.

Solun, 5. decembra. Preiskava glede dinamičnega atentata pri Kumanovu je mogla dognati edino-le dejanski stan. Manjkajo vsi podatki za to, da bi se izsledilo atentatorje. Peklenski stroj je prinesel v hotel »Osmanje« nek preoblečen Bolgar in sicer v nekem zaboju, katerega je potem odnesel hotelski sluga na kolodvor, da bi ga odposlal v Köprin.

Slovanska aviatika.

Sofija, 5. decembra. Letalnih poskusov ruskega aviatika Maslenikova so se udeležili tudi car Ferdinand, prestolonaslednik Boris in princ Ciril, ki so se drug za drugim udeležili poletov. Izkrečavanja so se izvršila brez vsake nezgode.

Volilni shod pri Ribiču.

V narodno - napredni stranki v Ljubljani je zavladalo veselo razpoloženje. Povsod je opaziti živahno delovanje, tako vneto, da ga moramo prav odkritosrečno pozdravljati.

Reči se mora, da je šentjakovski okraj v tem oziru eden najdelavnejših. Ondotno gospodarsko napredno društvo si je v svesti natanko začrta-

nih ciljev, zato pa krepko stopa na plan, kadar vidi, da je potrebno, da pokaže svoje sile in moči. In res, večerajšnji njegov shod pri »Ribiču« je bil živ dokaz, da se v tem okraju dela smotreno, brez vsakega hrupa sicer, zato pa s toliko večjimi uspehi. Shod je bil obiskan naravnost izvrstno. Obe sobi sta bili nabito polni samih odločnih zavednih mož, od katerih je z vso gotovostjo pričakovati, da bodo krepki agitatorji slovenske napredne misli pri prihodnjih občinskih volitvah.

Shod je otvoril društveni predsednik gosp. B e r g a n t, ki je pozdravil navzoče ter dal besedo gosp. dr. Švigelju.

Gosp. dr. Š v i g e l j e je v tempe-
ramentnem govoru govoril o političnem položaju v deželi. Podal je pred vsem sliko iz leta 1880 in naslednjih let, ko je Ljubljana po hudih bojih prešla v slovenske roke, da se je vpeljal na ljubljanskem magistratu slovenski uradni jezik. Narodno - napredna stranka, ki je dobila v svoje roke mestno občino, je morala orati trdo ledino in ko je leta 1895. razrušil Ljubljano potres, pokazal je občinski svet, kaj da zmore. Iz razvalin se je dvignila Ljubljana, da je danes eno najlepših mest na slovanskem jugu. Da ni mogel storiti vsega, kakor je želel sam in kakor so želeli drugi, kriva so majhna sredstva. Da imamo v Ljubljani ob deževju blato po cestah, še ni tak greh, da bi se morala po bivešem občinskem svetu metati bruna, ker blato imajo tudi v Gradcu, na Dunaju, v Pragi. V Ljubljani se z dokladi, ki so skoraj najnižje, ni dalo več napraviti. Bivši občinski svet je v polni meri vršil svojo nalogo, ker je s tako majhnimi sredstvi napravil toliko koristnega. Nasprotniki, ki jim diši ljubljansko mesto, so zdaj skovali nov občinski in volilni red, da bi ga dobili v svoje roke. Ta volilni red je skrajno krivičen, ker je odprl Nemcem pot v občinski svet, dočim tam, kjer smo Slovenci v manjšini, Nemci pa v večini, Slovenci nimamo takih pravic. Nemci imajo že itak dovolj gospodarstva v deželi. Bivši občinski svet jim ni delal nikdar nobene krivice in če so se uvedli samo-slovenski ulični napisi, niso nobena krivica za Nemce, dokler so po nemško - slovenskih krajih samonemški napisi. Ker je dosedanji narodno-napredni občinski svet ukrenil toliko dobrega za Ljubljano, zato moramo pri prihodnjih volitvah voliti moše iz narodno - napredne stranke. Nasprotna stranka zaslug bivšega občinskega sveta noče pripoznati, ampak samo kritizira. A kako dela sama? Na deželno sodnijo je prišel za predsednika Nemec, dasi bi se bilo to dalo preprečiti, če bi se bila klerikalna stranka uprla temu, ker ima velik vpliv na Dunaju, kot trdi sama. Stranka je storila velik opustitveni greh s tem, ker je pokazala, da so prazne njene besede, da se bori za slovenske pravice.

Kar se tiče gospodarskih razmer v deželi, poudariti je zlasti, da bo novi cestni zakon, ki ga je sprejela klerikalna večina v deželnem zboru in ki čaka na cesarsko potrjenje, v korist le deželi, za Ljubljano pa le strošek.

Ako boste volili pri prihodnjih volitvah narodno - napredne kandidate, boste lahko brez skrbi, da ste izročili svojo bodočnost v prave roke, če bi pa volili klerikalno, pa lahko pričakujete, da izgine iz mesta čista slovenska zastava in da se ugnezdi zopet nemščina na magistratu. Da dosežemo svoj cilj, treba delati od moža do moža, agitirati zlasti pri omahljivih ter bojazan pred nasprotno stranjo potisniti v tla.

Gosp. Š e b e r je želel, da naj izginejo vsaki oziri na desno in levo in da moramo vsi skupaj držati.

Gosp. dr. T a v č a r je istotako v jedrnatem govoru pozival predvsem na slogu in medsebojno prijateljstvo. V Ljubljani so težki časi, ko tare prebivalstvo neznosna draginja, ko moramo kupiti do zadnje bilke vse. — Kljub temu večina v deželnem zboru ni poznala drugega cilja, kot da iztisne iz Ljubljane, kar se da. Z novim cestnim zakonom je klerikalna večina odkrila svoje srce napram Ljubljani. Dasi Ljubljana plača nad tretjino deželnih doklad in nima tistih koristi od dežele, kot bi jih morala vsled tega imeti, vendar se ji hoče navaliti še večje breme z novim cestnim zakonom, po katerem postanejo vse ceste v deželi deželne in bo plačevala Ljubljana na leto zanje okoli 200.000 K. Od tega ne bomo imeli niti vinarja. Ker plača dežela za vsako novo cesto, za vsako občinsko pot in za vsako preložitve ceste polovico, in mora Ljubljana k temu seveda prispevati, plačevalo bo naše mesto več kot pol milijona na leto vsled tega cestnega zakona, torej toliko, kot doslej za mesto. Vsi cestni okraji po deželi ne bodo plačevali za ceste na deželi toliko, kot Ljubljana. Taka je klerikalna ljubezen do Ljubljane! Klerikalna večina v deželnem zboru je največja sovražnica Ljubljane.

Pravijo nekateri, da bi bilo boljše, da bi vstopili v klerikalno stranjo. To bi bila največja neumnost. Klerikalci hočejo, da bi Ljubljano teptali, a da bi bila ta tiho, žele pa tudi, da bi ta nič ne zahtevala. Toda če bomo mi obsojeni, da moramo toliko in toliko plačevati, hočemo tudi nekaj od tega imeti. Štefe in Kregar se ne bosta nikdar pritožila, če bi se Ljubljani dale prevelike doklade. Kožo bi slekli klerikalci Ljubljancem od glave, če bi se dalo. Zato pa zaupajte narodno - napredni stranki, nasprotnikom pa toliko kot človeku, ki ga srečate v gozdu in ki ga ne poznate, to je, nič.

Tržni komisar gosp. R i b n i k a r je v krepkih potezah označil pogubnost klerikalnega gospodarstva. Razmotrival je vprašanje, ali hočemo pod klerikalni podplat v Ljubljani, ali nečemo. Kjer imajo klerikalci oblast,

gospodarijo tako, da se mi bojimo takega gospodarstva. Po deželi neusmiljeno preganjajo napredno učiteljstvo, ker se jim ne ukloni. Če bi prišli v Ljubljani do besede, skušali bi ugonabljati obrtnika, trgovca, uradnika. Na njih strani so sami koristolovci, ljudje brez značaja. Klerikalci delajo samo za svoje žepe, ne pa za ljudstvo. Pokazali so to zlasti s plemenskimi prašiči, ki so jih dali nemškemu veleposelniku, dasi so jih nakupili za ljudski denar. Klerikalci hočejo le polniti svoje mošnje, zato bi radi dobili Ciril - Metodovo družbo, iz istega vzroka so se polastili kmetijske družbe, ki ima pol milijona premoženja. Ker njih deželno gospodarstvo izkazuje poldrug milijon deficita, zato bi ga radi spravili na ljubljanske rame. Klerikalna drevesa v Ljubljani ne smejo zrasti do vrha. Klerikalci so povsod pokazali, da nič ne znajo, da znajo samo denar zapravljati in razmetavati. Zato odprimo ljudem oči, sicer pridejo časi tlake in časi, ko nas bodo hoteli klerikalci kar sežigati, ker ne bomo hoteli plačevati njih dolgov.

Gosp. Ivan Pust prebere nato sledečo resolucijo, ki je bila, kot vsi govorili, z navdušenjem sprejeta:

»Volilec, zbrani na shodu gospodarskega naprednega društva za šentjakobski okraj dne 4. decembra pri »Ribiču«, ugovarjajo najodločnejše proti novemu cestnemu zakonu in pozivljajo vlado, da naj tega zakonskega načrta ne predloži v cesarsko potrjenje.

Predsednik gosp. Bergant se zahvali navzočim za obilno udeležbo, gg. govornikom za navdušene govore, poziva na agitacijo od moza do moza, vabi na Miklavžev večer pri Kavčiču na Privozu, ter zaključuje ob splošnem navdušenju ta, tako lepo uspeli shod.

Elsnerjev naslednik.

Za provizoričnega sodnega inspektorja na Elsnerjevo mesto za Celje, Maribor, Ljubljano in Novo mesto je imenovan sodni nadsvetnik v Celju Adalbert Kotzian.

Izredni občni zbor »Političnega in gospodarskega društva za dvorski okraj«

se je vršil včeraj dopoldne v Aurovi restavraciji. Predseduje predsednik dr. Oražen. Daljša debata se vname radi resolucije, ki jo društvo izroči izvrševalnemu odboru narodno-napredne stranke in katera hoče pridobiti političnim društvom novega vpliva na izvrševalni odbor. Udeleženi se je gg. Meglič, prof. Pipenbacher, Ribnikar, Kunstelj, dr. Marn in dr. Švigelj. Pri slučajnostih se izreče na

predlog predsednika izvrševalnega odbora, deželnega poslanca dr. Tavčarja, predsedniku dr. Oražnu zaupnica kot odpora na krute žalitve in osebne napade v časopisju. V posebni resoluciji pozivlja občni zbor predsednika dr. Oražna, da se zopet aktivno udeležuje političnega življenja. Ko se občni zbor še zedini, kdaj se vrši večji javen shod v društvenem okraju, zaključijo predsednik izredni občni zbor.

Iz justične službe.

Sodnik v Radovljici, g. dr. Jan-ko Polec je poklican na službovanje v kasacijskemu dvoru na Dunaju.

Pleteršnikov večer.

Povodom 70letnice g. prof. Pleteršnika je »Slovenska Matica« v soboto v hotelu »pri zlati kapljici« priredila intimen večer, ki so se ga udeležili ljubljanski znanstveni krogi. Udeležniki je pozdravil predsednik »Slov. Matice«, g. dr. Ilesič, ravnatelj g. Bezjak pa je v temeljitem govoru pojasnil velike zasluge jubilarjeve za slovensko znanost. G. prof. Pleteršnik se je s presrečnimi besedami zahvalil za vse izraze simpatij.

Nesreča v Zagorju.

Ze v sobotnem večernem listu smo na kratko poročali o nesreči, ki se je zgodila v Zagorju ob Savi. Izvedeli smo o tej nesreči še naslednje posamičnosti: V kamnolomu trboveljske premogokopne družbe zaposleni strelni mojster Franc Česnovar je v soboto zjutraj talil zmrznjene dinamitne patrone, ki jih rabijo za razstreljevanje skal. A ni jih talil kakor navadno v mlačni vodi, ampak kar prosto v malem zaboju na železni ploščevini nad ognjem. Tako ravnanje je nevarno in vsled tega strogo prepovedano. Čudno, da nadzorovalni organ ni zapazil Česnovarjevega ravnanja. V istem kamnolomu je delalo še več delavcev. Eden teh delavcev je še Česnovarju dejal, naj vendar ne greje dinamita nad ognjem, a Česnovar ga ni poslušal. Ko se je ploščevina preveč razgrela, je dinamit eksplodiral. Pok eksplozije je vznemiril vse prebivalstvo. Franc Česnovar, marljiv delavec, oženjen, oče več nedoraslih otrok, je bil seveda takoj mrtev. Njegovo truplo je bilo popolnoma razdejano in raztrgano; niti vseh delov ni bilo mogoče dobiti. Vsled eksplozije so popadli vsi delavci, kar jih je bilo v bližini. Štirje delavci so ranjeni, dva težko, dva lahko. Težko poškodovani Feliks Pfeifer iz Kotredeža je bil odveden v bolnico, drugi težko ranjeni delavec, Primož Podjet iz Zagorja, je šel sam domov. Delavci so pobrali

ostanke ponesrečenega Česnovarja kar jih je bilo dobiti in jih dali v mrtvašnico. Česnovar je po svoji neprevidnosti sam povzročil nesrečo in plačal to neprevidnost z življenjem. Pogreb njegov bo danes, v ponedeljek 5. t. m.

Suštar je nedolžen?

Dne 28. avgusta t. l. je posestnik z Ostrega vrha Franc Suštar svojega svaka, posestnika na Martinovem vrhu, Ivana Tuška, pretepel tako, da je bil ves krvav. Tuška so nezvestnega nesli domov, kjer je še tisti dan umrl. Franc Suštar je zagrižen klerikalac, ubiti Tušek pa je bil mož naprednega mišljenja. V civiliziranih državah je pač nekaj navadnega, da tudi ljudje različnega političnega mišljenja med seboj mirno živijo. Toda na Kranjskem je le še malo takih krajev. Zlasti v Selski dolini je agitacija dr. Kreka ustvarila neznosne razmere. Pred klerikalnimi zverinami v Selski dolini ni nihče več varen življenja. To je sad naukov, ki jih s privoljenjem škofa Jegliča oznanja katoliško-razbojniška »Mladost«. V takih razmerah se je prav za prav še čuditi, da sploh še ni prišlo do klanja, zakaj klerikalci so svoje pristaše tako fanatizirali, da so v svoji podivjanosti zmogli vsakega tolovajstva. Franc Suštar je stal minoli teden pred ljubljanskim porotnim sodiščem. Porotniki so ga oprostili, češ, da je Tušek dobil smrtno poškodbo mogoče vsled padea. Edina priča, neki Čemažar, se ni hotel ničesar spomniti, trdeč, da je bil tako pijan, da ni videl, ali je Suštar svojega svaka tolkel samo s pestjo ali tudi s kako drugo stvarjo. Tako je Tušek utekel obsodbi. Če se pomisli, da so porotniki par dni prej oprostili ubijalko, ki je svoj zločin priznala, se ne smemo čuditi, da so oprostili tudi Suštarka. Klerikalci upijejo »Suštar je nedolžen«, a pravni čut vsakega poštenega človeka kriči na glas, da Suštar ni nedolžen, da je vzel oprostilni sodbi porotnikov kriv uboja in da bi bil zaslužil ostro kazen. Še bolj bi pa zaslužili kazen tisti brezvestni duhovski in neduhovski klerikalni hujškači, ki so v enem delu kmetijskega ljudstva vzbudili vsa najslabša nagnjenja, kar se bode slej ali prej kruto maščevalo nad duhovniki samimi.

Zabave.

V soboto je bil v čitalnici mnogoštevilno obiskan večer s plesom. Udeležniki te veselice so bili nad vse zadovoljni s prijetno, neprisljano zabavo tega večera. Čitalnica se je poživela in je sedaj zopet središče družabnega življenja meščanskih krogov. — V soboto je bil v hotelu »Ili-

rija« jako dobro obiskan zabavni večer društva slovenskih trgovskih sodrušnikov, ki se je imenitno obnesel.

Cigani aretirani.

V petek je prišlo v Ljubljano več macedonskih ciganov z vozmi. Večina teh se je še tisti dan odpeljala proti Viču. V mestu je ostal le en cigan in dve ciganki. Cigan z mlado ciganko je šel proti Staremu trgu, starejša ciganka pa je ostala v sredi mesta. Ciganaki parček se je najprvo napotil k nekemu zlatarju, navidezno kupovat zlatino. Med kupovanjem je cigan prosil zlatarja, naj mu menja 50 kronski bankovec. Ciganka pa je zahtevala, naj ji pokaže zlate prstane. Ko je zlatar menjal bankovec, je ciganka vtaknila v žep dva zlata prstana, vredna 13 K. Zlatar pa tudi potem, ko sta odšla, ni tatvine opazil. Od tu sta šla v neko pekarijo v Sv. Florijana ulici, kjer je cigan zopet prosil gospodarja, naj mu zmenja bankovec za 50 K. Ko mu je pekovski mojster dal v menjavo deset petkronskih tolarjev, to ciganu ni bilo povšeč, češ, da je pretežno nositi seboj denar v srebru, ter je položil denar na mizo in odšel. Ciganka je še ostala, kupila nekaj kruha, potem pa tudi odšla. Ko pa je pek koj nato preštel denar, sta manjkala dva tolarja. Na Mestnem trgu sta se cigana ustavila v neki veži, kjer so čevlji naprodaj. Tukaj je ciganka ukradla prodajalki za ciganovim hrbtom par ženskih čevljev, vrednih 11 K. Med tem je pa bila policija že obveščena o tatvini v pekariji in je takoj telefonično obvestila vse policijske stražnice. Ciganski parček je bil kmalu izsleden in aretiran. Aretirani cigan je 27letni Vasil Atanase, rodom iz Salniške, ter pravi, da kupuje s konji. Ciganka pa je njegova žena. Cigane, ki so šli na Vič, je ondotno orožništvo tudi aretiralo. Vsi pa bodo prišli skupaj pred tukajšnjim c. kr. okrajnim sodiščem.

Prisiljenec prijet.

Meseca novembra od dela ubegli 19letni prisiljenec, Jožef Böisinger, je bil zaradi goljufije v Mariboru aretiran in ondotnemu sodišču izročen. Po prestani kazni bodo Böisingerja zopet poslali nazaj v prisilno delavnico.

Zaradi britve.

V soboto popoldne je delavec pri Gruberjevem prekopu, Danijel Zegove, rojen l. 1855. v Lovinu na Hrvaškem, v stanovanju na Poljanskem nasipu št. 50, ker ni mogel najti svoje britve, zaradi tega začel razgrajati in je z velikim nožem razrezal dve blazini, ter napravil 5 K škode. Ko ga je hišnik opozoril na škodo, je skočil vanj, ga zgrabil in mu zagrozil, da

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R. (Dalje.)

Tako je vzkliknila Julia, a poznalo se ji je, da zdaj skrivnosti stare Valjavke nič več ne prezira.

Gospa Olga je tako rekla, je dejala Valjavka. Morda bi bila še kako leto ali še dlje živela, če bi ji Svetlin in Elvira ne dajala strupa.

Vi torej verjamete, da sta Svetlin in njegova sedanja žena gospo Olga zastrupila, da bi se mogla prej vzeti? Je vprašala Julia s poudarkom. Ali je gospa Olga tako govorila, da ji je bilo verjeti?

Da, tako je govorila in jaz sem ji verjela, je zavzdihnila Valjavka. A totirečem Julia, ubijem te, če komurkoli na svetu o tem kaj omeniš.

Julij se ni zdelo več vredno, da bi Valjavki še enkrat obljubila molčečnost, zlasti ker je bil njen trdni namen, da ne bo molčala, naj pridé in se zgodi karkoli.

Veste, mati, je rekla čez nekaj časa, prav žal mi je, da ste mi razodeli to svojo skrivnost. Kaj meni vse to mar? Človek živi laglje, če mu ni treba ničesar skrivati, posebno ne kaj tako groznega. A zdaj razumem, da vam dela ta stvar skrbi in da ste tolikrat zamišljeni in da vam še na zdravju škoduje. Kar izbijte si stvar iz glave, pa bo najboljše.

Tako je Julia govorila, a mislila je vse drugače. Njo je na celi stvari zanimala edinole Elvira. Nič ji ni bilo ne za Svetlina, ne za pokojno Olgo, a sovražila je Elviro in njej storiti kako veliko zlo, to ji je bila srčna želja, to je bilo največje njeno hrepenenje in temu je hotela zado-stiti za vsako ceno.

VII.

Stari Sancin in dr. Grebenc sta hišno Marijanico dolgo in natančno zasliševala in ko je Marijanica končno zapustila sobo, sta bila oba prepričana, da je bila Olga zastrupljena in da sta jo zastrupila Svetlin in Elvira.

Sancina so Marijanicina razkritja silno potrla. Še na nogah se ni mogel vzdržati, samo ihtel je, tiho, a pretresljivo, da se je dr. Grebencu sočutja krčilo aree.

Kaj nameravate storiti, gospod Sancin, je končno vprašal dr. Grebenc. Ali hočete stvar izročiti sodišču? Pomislite, da nimate še nobene dokaza, da se je vse to tudi res zgodilo in da si rajnka gospa Olga ni vse to samo domišljevala.

Bodite prepričani, mladi prijatelj, je z nekim ponosom rekel Sancin, da sem jaz najprej pošten in pravičen človek. Četudi leži na Svetlinu in na njegovi ženi strašen sum, jaz se vendar zavedam, da moram na nju imeti oziro in da na podlagi tega, kar je povedala hišina, ne smem na nju še nobenega suma vreči. A svetujte mi, kaj naj storim, da izvem in doženem čisto in popolno resnico?

Na to je dr. Grebenc mislil že ves čas.

Vem, gospod Sancin, kako bi se dalo to stvar dognati. Pod pretvezo, da želite, naj bi ranjka vaša hči počivala v Trstu, dajte truplo izkopati in po zdravniških-izvedencih preiskati. Temu se ne bo nihče čudil. Sami pravite, da je ta kampanja last Svetlinova in ljudje bodo sprevideli, da želite imeti vsaj grob svoje hčere v Trstu. Ker se je Svetlin drugič poročil in svojo prvo ženo hitro pozabil, vam ne bo odrekel svojega privoljenja.

To je izborna misel, je vzkliknil Sancin. Hvala vam, mladi prijatelj na tem svetu. Na ta način se da stvar najlaglje preiskati in dognati, ne da bi mogel kdo kaj slutiti. Koj jutri pojdem k Svetlinu vprašat ga za dovoljenje.

Res se je naslednji dan odpravil Sancin peš v vas, koder sta živela Svetlin in Elvira. Ko je vstopil na vrt pred hišo, ga je Elvira zagledala in v silnem presenečenju poklicala Svetlina. Sama se pa ni prikazala. Ni hotela govoriti s Sancinom, dokler ne prosí odpuščenja za žalitve, ki so se ji zgodile v njegovi hiši.

Tast in zet sta se hladno in ceremonijalno pozdravila in molče je peljal Svetlin starega gospoda v jako skromno, opremljeno sobo, ki jo je rabil za salon.

S čim vam morem postreči, je vprašal Svetlin, ko se je stari gospod vsedel na obledelo sofo.

Moj prihod vas je presenetil, kakor vidim, je rekel stari gospod, in še bolj vas bo presenetil vzrok, ki me je semkaj pripeljal. Prišel sem vas prosit privoljenja, da smem truplo ranjke vaše žene, moje hčere Olge, prepeljati v Trst. Tam počiva moja žena, tam počiva moj davno umrli sin, tam bom kmalu tudi jaz počival ...

Starega gospoda so čustva prevzela tako, da je moral utihniti, a zbral je naglo svoje moči.

Ali mi hočete dati privoljenje, da dam truplo svoje hčerke izkopati in prepeljati v Trst?

Srepe je Svetlin svojemu tastu gledal v oči.

Ljudje bi si to znali napačno tolmačiti, je končno rekel Svetlin precej ostro. Rekli bodo, da zaradi mene nečete pustiti moje pokojne žene počivati tod, dasi je sama v svoji oporoki želela, naj bo tod pokopana. Ali ker sodim, da vam je izpolnitev te želje nekaka srčna potreba, ker bi sicer ne bili prestopili praga te skromne hiše, vam dovolim, da prepeljete truplo moje ranjke žene v Trst.

Stari gospod je vstal in vzel svoj klobuk.

Zahvaljujem se vam za to dovoljenje, je rekel hladno.

Priklonila sta se drug drugemu in stari gospod je odšel s tihim začudenjem v sru, da nastopa Svetlin tako samozavestno in ponosno, kakor da bi ga nobena stvar na svetu ne mogla doseči.

(Dalje prihodnja.)

ni ve-
tih so-
onesel.

no več
Veči-
a pro-
cigan-
arejša
mesta.
apotel
kupo-
je ci-
ja 50
je za-
stane.
je ci-
prsta-
potem,
Od
Flo-
t pro-
anko-
moj-
nskih
č, češ,
nar v
mizo
cupila
a. Ko
r, sta
stnem
ki ve-
aj je
eiga-
vljev,
la po-
peka-
estila
i par-
tiran.
Ata-
vi, da
njego-
ič, je
iralo.
ukaj-

begli
er, je
are-
ročen.
ja zo-
nico.

e pri
Ze-
Hr-
skem
svo-
rajati
dve
to ga
kočil
da

in ka-
in še
i me
vas
ruplo
Olge,
moja
umrli
poči-

pre-
i, a

jenje,
opati

tastu

tol-
pre-
mene
e po-
opo-
Ali
e že
si-
rom-
ljete

vzel

lovo-

temu
taču-
etlin
akor
ne

ga zabode z nožem. Poklicani stražnik
je Žegovcu odvzel nož ter ga odvedel
v zapor.

Sejmski tatovi prijeti.

Dne 25. novembra t. l. je prišel
v Krško na semenj Anton Urbanč iz
Velike vasi. Pri neki stojnici je na-
kupil nekaj perila in ga plačal z ban-
kovcem za 100 K, iz katerega je do-
bil nazaj 91 K. Ta znesek je spravil
v mošnjiček, v katerem je imel še en
bankovec za 100 K. Ker je imel den-
nar preje v notranjem žepu suknji-
ča in da si suknjič odpne, je le za tre-
notek djal mošnjiček v levi zunanji
žep suknjiča. Ko je odpel suknjič, je
segel po denar, pa ni bilo več v žepu
ne mošnjička, ne denarja. Janez But-
kovič iz Nove gore je imel, prišedši
na semenj v Krško, v notranjem že-
pu odpetega suknjiča mošnjiček z
okoli 75 K. Pred nekim bazarjem,
kjer je bila velika gneča, se je usta-
vil in poslušal, kako je prodajalec v
bazarju razbijal kmečke šale. Ljudje
so ga prerivali sem in tja. Ko je ho-
tel tudi nekaj kupiti, je segel po de-
nar, pa ni našel več mošnjička v žepu.
Oba okradenca sta javila tatvino re-
darju, kateremu je bil že zjutraj po-
vedal nek Bošnjak, da je prišla iz Za-
greba večja družba žepnih tatov, ka-
tere je Bošnjak tudi opisal. Na podla-
gi teh opisov je redar aretiriral tri
zrele tičke, in sicer 24letnega Stjepa-
na Radah (ali Radas), brezposelnega
natakarja; Tanazijo Popoviča, 28let-
nega brezposelnega mesarskega po-
močnika iz Novegasada in 24letnega
Ivana Juneša, brezposelnega klepar-
skega pomočnika iz Zagreba. Redar
je videl te tri tičke cel dan po sejmi-
šču sem in tja smukati. Dobilo se
ni pri njih ukradenega denarja, ker
je imela ta tatinska trojica brez dvo-
ma tudi še druge pomočnike, katerim
so oddajali ukradene stvari, ki so pre-
šle v par trenutkih v pet, ali še več
rok. Mogoče so pa aretiranci tudi
identični z večkrat preje omenjenimi
sejmskimi roparji, dasi je namčin kra-
je docela drugačen tu in tam.

Razne stvari.

* Osl iz Chatanooge. Pendant h
kapitolinskim gosom, ki so rešile
Rim pred sovražnikom, so osli iz Cha-
tanooge. Bilo je v veliki ameriški
vojni 1863. leta. Pred taboriščem ge-
nerala Hookerja je bila razpostavlj-
na artilerija in v nekem dvorišču je
bilo nad 300 oslov in mežgov za vpre-
go. Ta tabor so naskočili sovražni
voji, pa že po prvih strelah so postali
mezgi nemirni in eden je podrl ogra-
jo ter jo vdrl na prosto, za njim se-
veda vsi drugi. Slučajno pa so be-
zlasti mežgi in osli naravnost proti so-
vražniku, ki pa je mislil, ker je bila
noč precej temna, da se mu bliža ve-
lik oddelek generalove konjenice. Ve-
lik nered je nastal med napadaleci in
celi oddelki so začeli bežati, na nje
pa je pritislila generalova vojska in
v par urah je razbil general Hooker
velik oddelek sovražne vojske. Še
večja, kakor slava kapitolinskih gosi,
bi morala biti slava teh mežgov in
oslov, ki so sovražnika poglali v beg.

* Potres v domišljiji narodov.
Prebivalci Kamčateske pripovedujejo
da se vozi bog Tid s svojim psom, ki
mu vleče sani, po zemlji. Kadar si
otrese pes bolhe ali sneg, se potrese
vsa zemlja. — Kitajci menijo, da
spodkopavajo miši zemljo in kadar
se vsled tega udere kaka plast, na-
stane potres. — Japonci mislijo, da
provzroča potres velikanski kit, ki
plava po velikih jamah pod otoki ce-
sarstva. Kadar zadene ob skalo, se
strese vsa zemlja. — Indijci pripove-
dujejo, da nosi zemljo nadnaraven
slon, ki stoji na še večji želvi. Kadar
strese slon glavo, se potrese zemlja.
— Ko je bil leta 1862. velik potres
na Zlati obali v Afriki, je rekel daho-
meyski kralj: »Duh mojega očeta se
koplje v morju.« — Matere v Meksiki
pošiljajo svoje otroke, kadar se je
zemlja stresla, na prosto, ker mislijo,
da leži nekaj v zraku, kar daje
otrokom hitro rast.

* Izdajica Carigrada. Ko je stal
sultan Mohamed II. leta 1453. pred
Carigradom, je spoznal, da kljub
ogromni vojski, ki jo je imel pred
mestom razporejeno, Carigrada ne

bo zavzel. Obljubil je tedaj nekemu
bogatemu trgovcu iz mesta veliko
vsoto denarja in svojo najmlajšo
hčerko Fatimo za ženo, če mu poma-
ga zavzeti mesto. In res je trgovec
veliko pripomogel k temu, da je Mo-
hamed 29. maja zavzel mesto. Tri dni
so morili in ropali Turki po mestu.
Četrty dan pa je prišel izdajalec pred
sultana po svoje plačilo. Mohamed je
zapovedal pripeljati Fatimo, ki je
prišla v dragoceh oblekah z biseri in
dragulji posuta in velik kup suhega
zlata je bil nagromaden v dvorani.
Trgovec je bil ves srečen, sultan pa
ga je nagovoril: »Kakor vidiš, hočem
izpolniti obljubo, vendar pa kristjan
in Mohamedova častilka ne spadata
skupaj. Tudi mi ne ugaja svak, ki se
odpove svoji veri zaradi dobička. Do-
kazati mi moraš tedaj, da se hočeš
preleviti v mohamedanca iz prepri-
čanja, zato pa moraš prej sleči svojo
staro kožo. Kadar ti zraste potem
druga, pridi po nevesto in po zlato.«
In res so izdajskemu trgovcu poteg-
nili kožo raz telo in v neznošnih mu-
kah je končal pohlepni trgovec svoje
proketo življenje.

* Originalna ženitna ponudba.
Leta 1840., ko še niso bile moderne v
listih one kratke ženitne ponudbe, ki
jih čitamo danes skoro vsak dan, se
je čudil ves Pariz originalni ponudbi,
ki je izšla v enem tamošnjih listov.
Ženitna ponudba pa se je glasila:
»Po koledarju sem sicer že čez 70 let
star, telesno pa se čutim kakor 25le-
ten mladenič. Ona, ki jo hočem vzeti
za ženo, mora biti stara 16 do 20 let,
imeti mora lepe lase, lepe zobe in
majhne noge, biti mora iz poštene
hiše in njen sloves brez madeža. Obla-
čiti se mora priprosto, a vendar
okusno in sicer sme nositi samo svile-
ne ali baržunaste obleke, nikakor pa
ne drugih. Tudi ne sme obešati nase
uhanov, verižic, prstanov in druge ta-
ke šare, tudi ne sme nositi nikakršnih
obeskov, kaj še umetne lase in drugo
tako. Oblačiti se ne sme po najnovejši
modi, ker se mi zdi preneumno posne-
mati druge ljudi, obleke naj si da de-
lati izključno po svojem lastnem oku-
su in nosi naj jih, ne oziraje se na
opazke modnih prismoj. Znati mora
jahati in voziti ali pa se mora tega
naučiti, nikdar pa ne sme plesti, ker
je pletenje le krinka, pod katero se
skriva neumnost. Igrati na kakem
glasbilo sme le tedaj, če je umetnica,
ker je drugo igranje neopravičljivo
mučenje poslušalcev. Doma in nad
služabniki je neomejena gospodinja,
doma se hočem tudi jaz brezpogojno
ukloniti njenim pametnim ukrepom.
Na potovanja me mora spremiti in
tudi sicer mora biti vedno v moji dru-
žbi. Vse, kar sem označil, da »mora«,
ni pokorščina, marveč pogodba in
njej sami v največjo korist, zato pa
dobi ob poroki darilo 30.000 frankov,
katerih obresti pa mora vsako leto
porabiti. Plesati ne sme nikdar, ker
ne maram gledati svoje žene, kako
se zvira. Temeljno pravilo njenega
življenja pa mora biti uživanje in
zadovoljnost. — V celem niti pre-
slaba ponudba, samo žal, da ne izve-
mo ničesar o njenem uspehu.

* Nečloveški sultan. Mohamed II.
Veliki je zavzel leta 1453. Carigrad
in s tem zavladal tudi v Evropi. S
300.000 vojščaki je obkolil mesto na
kopnem, na morju pa je stalo 300 ve-
likih in 200 majhnih ladij. Z obupom
so se branili Grki, a ves odpor je bil
brezuspšen, cesar Konstantin je pa-
del in število bojevnikov se je krčilo.
Dne 29. maja so zavzeli Turki mesto
in začela se je strahovita moritev.
Mohamedu so pripeljali mlado kraso-
tice Ireno in krvoločni vladar se je
nesmrtno zaljubil v deklico tako, da
je pozabil na svoje vladarske posele.
Posebno janičarji so bili nezadovolj-
ni, da se sultan ni brigal nič več za
vojno in veliki vezir se je čutil po-
vedati to svojemu gospodarju. Mrko
ga je pogledal Mohamed, potem pa
je vstal, si ovil Ireno in lase krog le-
vice in jo vlekel tako pred svoje voj-
ščke ter ji lastnoročno odsekaval gla-
vo. In zopet so se začeli boji. Bojeval
se je potem z Genovani in Benečani
in nadlegoval otok Rodos, ki ga pa ni
mogel zavzeti. Dva cesarstva je zdro-
bil, podjarmil 12 kraljestev in za-
žgal in izropal nad 200 mest. Sicer pa
je bil nadarjen mož, ki se je zanimal

tudi za znanost in umetnost. Poklical
je znanega italijanskega slikarja Gi-
ovanna Bellini iz Benetk v Carigrad
in ga je odlikoval z največjimi častmi
in dragocenimi darili. Naslikati pa
mu je moral Bellini celo vrsto krva-
vih slik, med njimi tudi glavo Janeza
Krstnika. Ko si je Mohamed ogledal
glavo, se je izrazil proti Belliniju, da
se mu zdi, da vrat tam, kjer je prese-
kan, ni popolnoma naravno naslikan.
Bellini je ugovarjal, sultan pa je po-
klical sužnja in mu lastnoročno od-
sekal glavo. »Vidiš, da sem imel
prav!« se je smeje obrnil proti sli-
karju in mu pokazal odsekano glavo.
Belliniju pa se je stemnilo pred očmi;
nikdar več pa ni ugovarjal krvoloč-
nemu mogočniku. Mohamed je zani-
čeval vse veroizpovedi, tudi svojo
lastno, in je imenval preroka »ropar-
skega glavarja«. Ves krščanski svet
se je oddahnil, ko je umrl krvoločnik
3. maja 1481. leta.

Ženstvo v javni upravi.

Nikjer ne igra ženstvo v javnem
življenju take vloge, kakor na Norve-
škem. To pa šele v novjšem času, od-
kar so dobile ženske ravno tako volil-
no pravico, kakor moški. Na Norve-
škem volijo ženske ravno tako, ka-
kor moški ne le pri občinskih volit-
vah, nego tudi pri državnozborskih
volitvah.

Na kmetih in v malih mestih se
vsled tega razmere niso dosti izpre-
menile. Tam je namreč gospodinjstvo
skoro edini poklic, ki se mu posveča-
jo ženske in vsled tega se ženstvo le
malo zanima za javne stvari.

Drugače je pa v Kristijaniji, v
glavnem mestu Norveške. V Kristi-
janiji živi kakih 20% več žensk, ka-
kor moških. Naravno je, da je le
majhen del teh žensk omoženih; ve-
činoma so samice in hočejo samice
ostati. Same si služijo kruh, na last-
nih nogah stoje v življenju in ob sebi
se razume, da si hočejo utrditi stali-
šče, olajšati in olepšati življenje.

Ženska društva so v Kristijaniji
ženstvo organizirala po poklicih in
vzbudila v njih zanimanje in smisel
za javne zadeve. Ženske imajo svoja
politična društva, ki se od nobenega
moškega ne dajo komandirati in ho-
dijo samostojno svojo pot.

S temi političnimi društvi si je
ženstvo pridobilo vstop v občinski
svet. Danes sedi že lepo število žensk
v občinskem svetu in moški jim radi
priznavajo, da zastopajo občne koristi
in koristi ženstva prav srečno in
uspešno. Značilno je, da se ženstvo v
kristijanskem občinskem svetu nič ne
oglašja pri razpravah o težjih politič-
nih ali gospodarskih vprašanjih, pač
pa se živo zanima za vse zadeve, ki
segajo v vsakdanje življenje. Moški
zopet priznavajo, da imajo ženske o
tržnih, stanovanjskih in drugih takih
stvarih dosti več smisla za praktične
potrebe in se radi ravna po njih.

V Kristijaniji so seveda ženskam
odprte vse službe. Med mestnim urad-
ništvom je že precej žensk. Nasprotij
zaradi tega ni, ker se Norvežani veli-
ko raje posvečajo trgovini, kakor
uradniški karijeri. Norvežanu ni ide-
al, sedeti v pisarni in s skromno pla-
čo mirno živeti, marveč on hoče za-
služiti, mnogo zaslužiti in si pridobiti
premoženje.

Zdaj so v Kristijaniji odprli žen-
skam tudi poklic, ki jim doslej ni
bil pristopen: namreč redarski po-
klic. Mesto je nastavilo štiri redarice
in eno redarsko nadzornico. Nasproti-
niki te novotarje se norčujejo, češ,
da bodo te policajke nekeke mestne
pestunje, a stvar je tako urejena, da
jo bodo kmalu posnemali tudi v dru-
gih mestih. Redarice v Kristijaniji
bodo imele svoj posebni delokrog.
Prva njihova naloga bo, skrbeti za

mladino, čuvati nad otroci v nra-
vem, zdravstvenem in varnostnem
oziru. Seveda bodo morale nadzirati
tudi prostitucijo in opravljati druge
posle, a le take, za katere je ženska
že po svoji navadi nekako bolj sposob-
na kakor moški.

S tem je javna uprava v Kristija-
niji do cela razdeljena tako, da je
prišlo ženstvo do popolne enakoprav-
nosti z moškimi in so vsi posli tako
razdeljeni, da je občni stvari na ko-
rist.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Kranjske ulice (nasproti glavni pošti)

pristne švicarske vezenine

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Občinska hranilnica
v Drnišu v Dalmaciji
sprejema
hranilne vloge
od K 2— do K 100.000—

proti 5% obrestovanju, ter povrača
zneske do K 5.000— brez odpovedi, zneske
do K 20.000— proti prijavi 8 dni, večje
zneske po dogovoru. — Za polletno izpla-
čevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne
knjižice. — Dopisovanje v slovenskem in
hrvaškem jeziku. 3825

Za varnost hranilnih vlog in njih obre-
stevanje jamči občina Drniš.

Volilski katekizem

za
ljubljansko občinsko volitev
po novem občinskem in vo-
lilnem redu.

Knjižica v ponk volilcem in volilkam.

Cena 50 vinarjev.

Komisijiska založba

Narodne knjigarne
v Ljubljani.

„Slovenski Narod“ izhaja
dnevno dvakrat.

Volika zaloga

delavnica in tovarniških čevljev

Naročila po meri se izvršujejo točno in solidno v lastni delavnici.

MATEJ OBLAK, Kongresni trg št. 6.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

BOŽIČNA DARILA!

„Predno si nakupite božičnih daril!“
blagovolite si ogledati še moje izlozbe in presodite cene! —
Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage
volje vsakega pojasnila, da se prepričate in odločite se bodele
tako, da si nabavite svojih potrebščin le pri trdki

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg ali Sv. Petra cesta.

Specialna trgovina najnovejših precizijskih ur (s izpričevali točnosti)
svoje lastne tovarne ur v svidi z varstveno znamko „IKO“.

Največja zaloga ur, zlatine in srebrnine, juvelov
ter briljantnih nakitov itd., isto tako ogromna izbira kina-
srebrnega blaga, kakor nastavkov, jedilnega orodja itd.,
vse v najmodernejšem slogu.

Postrežba strogo solidna. Cene najnižje!

Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno pošto.

Telefon 273.

Brzjavni naslov: „H. Suttner“.

„Cenik zastoni in poštne preste.“

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Sečemburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnica: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem zadrugi domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega daveka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po
5 1/2% brez amortizacije na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Posodne hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavnica: K 5.000.000—

Rezervni zaklad: K 450.000—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da
sklene zavarovalno po-
godbo bodisi za življenje,
ali pa proti požaru le
pri slovenski banki
„SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovenski zavod,
da more nalogo, ki si
jo je stavil, izpolniti v
najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne
načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za
preskrbljenost za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svo-
jim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-
skozni slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva,
organizacije in prispeva k narod-
nim dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-
svojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželnih vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1 1/2% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditne društvo.